

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 października 2014 r. M. K. wniósł o

1 stwierdzenie nieważności w § 2 umowy pożyczki hipotecznej nr DK(...) z dnia 20 czerwca 2008 r. zawartej pomiędzy nim a poprzednikiem prawnym pozwanej (...) Bank S.A. z siedzibą w W., w zakresie udzielenia pożyczki indeksowanej do waluty frank szwajcarski (CHF) i ustalenie, iż pozwana udzieliła pożyczki w walucie polskiej (PLN),

2 ustalenie sposobu rozliczenia pomiędzy stronami poprzez rozliczenie przez sąd dotychczas dokonanej przez powoda spłaty pożyczki w wysokości 89 566,86 PLN i wskazanie jaka kwota została spłacona tytułem kapitału a jaka z tytułu odsetek od kapitału, z uwzględnieniem specyfiki pożyczek udzielanych w walucie polskiej oraz ustalenie harmonogramu dalszych spłat w walucie polskiej

3 zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 czerwca 2008 r. zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego (...) Bank S.A. w W. umowę pożyczki nr (...) na łączną kwotę 201 900 PLN indeksowaną do waluty frank szwajcarski co stanowiło kwotę 97 536,23 CHF. Jego zdaniem ani przedstawiciele pozwanego ani pośrednik kredytowy – I. G., nie wyjaśnili mu istoty pożyczki walutowej, nie poinformowali również o wysokości ryzyka jakie może ponieść pożyczkobiorca w związku z zaciągnięciem pożyczki indeksowanej do CHF. M. K. wskazał, że przedstawiciele pozwanego przemilczeli istotne zagadnienia związane z zasadniczym ryzykiem pożyczkobiorcy (k.2-15 pozwu).

W odpowiedzi na pozew (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości prawem przewidzianej. W uzasadnieniu pozwana zaprzeczyła aby powód nie miał świadomości, iż zmiana kursu waluty może doprowadzić do znacznego zwiększenia należności głównej w postaci kapitału do spłaty, aby powód w jakimkolwiek zakresie był wprowadzany w błąd przez pozwanego, a także aby przemilczano istotne elementy ryzyka umowy. Pozwana podniosła również, że nieprawda jest aby przedmiotowa umowa (stosunek prawny) stanowiła „instrument finansowy”.

(...) Bank S.A. przyczyną skierowania sprawy do Sądu przez M. K. nie są wady zawartej umowy pożyczki ale zmiana kursu franka szwajcarskiego. (k.172-190 odpowiedź na pozew)

Na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015 r. strony poparły swoje dotychczasowe stanowiska. (k.344).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. z wykształcenia jest ekonomistą, był studentem Wyższej Szkoły (...) w W. na wydziale (...), studia zakończył jako magister ekonomii, w 2008r był dyrektorem (...) sp. z o.o. sp. k., w 2009r był dyrektorem projektu (oświadczenie powoda k.86, świadectwo pracy k.108, umowa o pracę k.214-217). W dacie wystąpienia o zawarcie przedmiotowej umowy otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 15 000zł miesięcznie (k.218) oraz premie (zaświadczenie k.211). Posiada spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu w W. na zakup którego zaciągnął kredyt hipoteczny oraz budował segment w Ż. (dane z oświadczenia majątkowego k.59-60). Występując o pożyczkę deklarował dochody półroczne na poziomie 72 000zł (k.214) wysokość maksymalnej raty na 5000PLN (k.213).

W dniu 20 czerwca 2008 r. M. K. zawarł z (...) Bank S.A. w W. – Oddział (...) umowę pożyczki hipotecznej nr DK(...) –indeksowanej do CHF(k.15-18). W §2 umowy określone zostały warunki pożyczki: (...) Bank S.A. udzielił M. K. pożyczki w kwocie 201 900 PLN indeksowanej kursem CHF, na okres 360 miesięcy (k.15). Pożyczka była przeznaczona na zakup produktów inwestycyjnych- czterech polis na Życie wykupionych w (...) SA oraz na ubezpieczenie od wzrostu stopy procentowej (§2 ust 2 umowy k.15). Do umowy pożyczki zostało załączone oświadczenie o ryzyku walutowym i

ryzyku stopy procentowej, które zostało przez powoda podpisane. (k.247), powód poświadczył, że otrzymał propozycję zawarcia umowy w złotych polskich (k.248).

Zgodnie z określonym w powyższej umowie harmonogramem spłat, powód począwszy od lipca 2008 r. dokonywał comiesięcznego regulowania zobowiązania w walucie polskiej (k.19-51).

W dniu 20 lipca 2009 r. strony zawarły aneks nr (...) do przedmiotowej umowy, w którym dokonały zmiany rodzaju pożyczki z indeksowanej do waluty obcej na pożyczkę walutową udzieloną w CHF (kredyt walutowy). W §1 ust. 1 Aneksu nr (...) strony ustaliły konkretną kwotę w CHF, którą powód winien zwrócić. (k. 54-56) . Swoim podpisem powód potwierdził, że zapoznał się z ryzykiem stopy procentowej oraz symulacjami wysokości raty w sytuacji zmiany stóp procentowych czy zmiany kursu waluty (k.57). Powód od daty aneksu do września 2014r dokonał łącznej spłaty kapitału w kwocie 17 794,73 CHF oraz odsetek w wysokości 35 434,72CHF (k.52).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zebranych w sprawie dowodów dokumentarnych, których prawdziwość nie budzi wątpliwości Sądu, bowiem nie były kwestionowane przez strony. Zaświadczenie o zadłużeniu z k.53 dotyczy innej umowy zawartej przez powoda. Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadków oraz powoda w charakterze strony bowiem okoliczności na jakie zostali wskazani nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w kontekście treści żądania i ustalonego dowodami z dokumentów stanu faktycznego. Wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ekonomii i finansów na okoliczność wskazania charakteru instrumentu finansowego kredytu indeksowanego do CHF, ryzyka zmiany kursu waluty oraz zagrożenia dla kredytobiorcy z zaciągnięcia kredytu w walucie obcej indeksowanej do CHF a także z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów na okoliczność przeliczenia wartości spłaconego przez powoda kapitału, odsetek oraz ustalenia harmonogramu spłat po unieważnieniu klauzuli walutowej oraz ustaleniu kredytu w PLN zmierzały również jedynie do przedłużenia postępowania, w kontekście przedstawionych poniżej rozważań prawnych.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o udzielenie terminu na złożenie pisma procesowego, bowiem zgodnie z art.6ust1 k.p.c. sąd powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu , jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy, pełnomocnik powoda (podobnie jak sąd) otrzymał odpis odpowiedzi na pozew w maju 2015r i w dacie rozprawy (10 czerwca 2015r) miał możliwość ustnego ustosunkowania się do argumentów podniesionych w odpowiedzi na pozew, tym samym wniosek zmierzał do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną powództwa o ustalenie stanowi art.189k.p.c. zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa gdy ma w tym interes prawny.

Powód domaga się ustalenia przez sąd nieważności klauzuli walutowej ale na datę złożenia pozwu ta klauzula nie istnieje, bowiem po podpisaniu w dniu 20 lipca 2009r aneksu, kredyt powoda stał się kredytem walutowym: zarówno udzielonym w CHF jak też spłacanym w CHF. W zaistniałej sytuacji, od daty aneksu, mamy doczynienia z nowacją umowy. Zgodnie z art.506 §1 k.c. jeżeli w celu umorzenia zobowiązania dłużnik zobowiązuje się za zgodą wierzyciela spełnić inne świadczenie albo nawet to samo świadczenie, lecz z innej podstawy prawnej, zobowiązanie dotychczasowe wygasa (odnowienie). Od daty 20 lipca 2009r w umowie powoda nie istnieje klauzula wskazywana przez niego w pierwszym żądaniu tym samym to żądanie jest bezprzedmiotowe. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w polskim prawie cywilnym brak podstawy prawnej do zastępowania zapisu uznanego jako klauzula abuzywna zapisem o innej treści.

Sąd nie znajduje podstaw do uznania, że zaciągnięcie przez powoda pożyczki w CHF jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i w związku z tym umowa (czynność prawna) jest nieważna w świetle art.58§2 k.c. Wpływ wykształcenia (ekonomista) i własnych doświadczeń zawodowych (stanowisko kierownicze) niewątpliwie miały wpływ na decyzję powoda i zaciągnięcie pożyczki początkowo indeksowanej do CHF, a po podpisaniu aneksu w CHF. Powód podpisując oświadczenie (k.248verte) przyznał, że została mu przedstawiona oferta zaciągnięcia pożyczki w PLN.

Powód z uwagi na swoje wykształcenie (ekonomista z wyższym wykształceniem) musiał mieć świadomość, że zmiana kursu waluty ma wpływ na wysokość jego świadczenia po jego przeliczeniu na PLN. Musiał mieć pełną świadomość i był w stanie oszacować konsekwencje ekonomiczne wpływające dla niego z pożyczki zawartej w walucie obcej (innej niż ta w której otrzymuje wynagrodzenie).

Sama okoliczność, że wzrost kursu CHF w ostatnim okresie do wartości PLN jest znaczna nie może być uznana za naruszenie zasad współzycia społecznego czy też dobrych obyczajów przez banki, które udzielały pożyczek w walucie obcej.

W prawie polskim w sytuacji świadczeń pieniężnych obowiązuje zasada nominalizmu.

	<p>Żądanie spełnienia świadczenia w złotych polskich może nastąpić, gdy z treści zobowiązania nie wynika sposób spełnienia świadczenia pieniężnego. Spełnienie świadczenia wyrażonego w walucie obcej przez zapłatę w pieniądzu polskim jest dopuszczalne również, o ile strony wyraziły na to zgodę, modyfikując choćby przez czynności konkludentne, treść łączącego ich zobowiązania, zaś w razie procesu sądowego, jeśli dłużnik uznał powództwo wywiedzione w złotych polskich (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrok z dnia 26 września 2013r IACa 469/13). W myśl art. 358¹ § 3 k.c. w razie istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współzycia społecznego, zmienić wysokość lub sposób spełnienia świadczenia pieniężnego, chociażby były ustalone w orzeczeniu lub umowie. Podkreślić należy, że istotna zmiana siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania nie została powołana w art. 358¹ § 3 k.c. jako przesłanka, otwiera jedynie samą możliwość domagania się zmiany wysokości świadczenia. Zgodnie z art. 354k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią, w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współzycia społecznego oraz zwyczajom - jeżeli są one w tym zakresie ustalone. Celem zobowiązania zaciągniętego przez powoda było otrzymanie pożyczki w CHF i skorzystanie z mniejszego oprocentowania dla tego typu pożyczek.</p> <p>Ustawodawca nie zawarł w treści przepisu art. 358¹ § 3 k.c. konkretnych mierników, nakazując sądowi każdorazowo rozważenie interesów obu stron, zgodnie z zasadami współzycia społecznego. Tak, jak nie uznał tego za możliwe ustawodawca, tak i nie jest możliwe udzielenie wskazań konkretyzujących przesłanki upoważniające do zmiany wysokości</p>
--	---

ustalonego w umowie świadczenia pieniężnego. Zostało to, bowiem pozostawione - podobnie jak w innych, trudnych do jednoznacznego określenia, wypadkach - sędziowskiemu uznaniu, opartemu na wszechstronnym rozważeniu okoliczności konkretnej sprawy, przy stosowaniu ogólnych, kierunkowych wskazań zawartych w ustawie. Drugie z żądań strony powodowej zmierza do tego by to sąd ustalił treść umowy łączącej strony od daty jej podpisania tj od 20 czerwca 2008r i przeliczył pożyczkę indeksowaną do CHF, która od daty 20 lipca 2009r nie istnieje , bo została odnowiona poprzez zawarcie jej w CHF, ale po tej dacie wnosi o przeliczenie pożyczki w CHF na PLN ale bez wskazania proponowanego kursu (obowiązujący w u pozwanego, w NBP lub średni dla lokat lub innego) lub daty kursu (data zawarcia pierwotnej umowy, data zawarcia aneksu, data złożenia pozwu, data wyrokowania itp.) tego przeliczenia oraz by sąd ustalił jaka kwota z tytułu odsetek i kapitału została już przez powoda uiszczona a jaka pozostała do zapłacenia i ustalił jej oprocentowanie i harmonogram spłat. De facto pozwany wnosi o ustalenie treści umowy łączącej strony od jej pierwotnego podpisania. Zdaniem sądu w sytuacji powoda brak podstaw pranych do tego typu działań. Żaden miernik do tego typu działań nie został wskazany, trudno więc uznać czy zastosowany miernik ewentualnej „waloryzacji” przystaje czy też nie do ustalonego celu umowy i woli stron ją zawierających.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98k.p.c. Na kwotę zasądzonych kosztów składa się opłata skarbową od pełnomocnictwa-17zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika-3600zł ustalone w kwocie minimalnej zgodnie z §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu.

Powód został częściowo zwolniony od kosztów sądowych tj w zakresie 50% każdorazowej opłaty sądowej (k.156) i z uwagi na wynik procesu na podstawie art.113ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nieuiszczone koszty sądowe sąd przejął na rzecz Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.